

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/43/2021
Identifikačné číslo spisu:	1121010127
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1121010127.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbělského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2021 v Bratislave v trestnej veci obvineného O. G. pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného podanom proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/4/2021, z 28. apríla 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného O. G. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/4/2021, z 28. apríla 2021 bol obvinený O. G. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 2/ a 7/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pre skutky podrobne rozvedené vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Bratislava I.

Za to bol menovanému uložený podľa § 222 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam, § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m), § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I podal obvinený O. G. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov, že: „Zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku], bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] a súčasne rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods.

1 písm. i) Trestného poriadku]".

+ + +

Na základe podaného dovolania Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal, či podané dovolanie má všetky obsahové a formálne náležitosti a či je prípustné a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

V predmetnej trestnej veci bol obvinený O. G. rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T/4/2021, z 28. apríla 2021 odsúdený za pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 2/ a 7/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudok bol vydaný po predchádzajúcom prijatí vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Ihneď po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný výslovne vzdal práva na podanie odvolania a ani nesúhlasil s podaním odvolania vo svoj prospech oprávnenými osobami.

Žiadna z oprávnených strán konania nepodala odvolanie, a preto citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. apríl 2021.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

V citovanom zákonom ustanovení nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému takéto právo (podať dovolanie) prislúcha, a preto je nevyhnutné z ďalších ustanovení Trestného poriadku vyvodiť subjekt (oprávnenú osobu v zmysle § 369 Trestného poriadku), oprávnený na podanie dovolania v prípadoch podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku. Ustanovenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale je potrebné vykladať ho v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, v tomto prípade v prvom rade s ustanovením § 369 ods. 2 Trestného poriadku a tiež s ustanovením § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku.

Podľa § 369 Trestného poriadku

- ods. 1 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nesplňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1,

- ods. 2 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok [trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Trestného poriadku, rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Trestného poriadku a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku].

Ustanovenie § 369 ods. 2 Trestného poriadku neoddeliteľne nadväzuje na § 257 ods. 5 Trestného

poriadku, pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie - oprávnené osoby „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť. Rozširujúci výklad ustanovenia § 257 ods. 5 Trestného poriadku v prospech obvineného tak, že môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku proti rozsudku súdu prvého stupňa, neprichádza do úvahy, a to ani s ohľadom na právo na spravodlivý proces. Prípadne zistená nesprávnosť vo vyššie uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

V predmetnej veci ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu oprávnených osôb na podanie dovolania, je ustanovenie § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Tým, že obvinený O. G. vyhlásil, že je vinný, ktoré vyhlásenie bolo prijaté súdom a tým, že sa vzdal práva podať odvolanie deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch, a preto sa nemôže v ďalšom konaní procesne účinne - podaním dovolania - domáhať ochrany svojich práv, ktorých sa priznaním viny a nepodaním odvolania vzdal. V takýchto prípadoch možno nápravu dosiahnuť len prostredníctvom ministra spravodlivosti tak, ako je to vysvetlené vyššie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, vydanom po prijatí vyhlásenia obvineného o tom, že je vinný, je síce prípustné podať dovolanie (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku), dovolanie ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Ako vyplýva z ustálenej súdnej judikatúry (R 12/2017), ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku), dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku]. Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné skonštatovať, že obvinený nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania v danej veci. Takou osobou by bol len minister spravodlivosti. Preto najvyšší súd dovolanie obvineného O. G. odmietol podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.